

De Gladde Gladakkers

Klucht in vier bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GLADDE GLADAKKERS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MA - leidster van een klein familiehotel

SANDRA - haar oudste, aanvankelijk nog niet van wanten wetende, dochter

EVELIEN - haar jongste, al even onwetende, tweede dochter, maar evenals Sandra vlug van begrip

SCHILDER - iemand met een zeer traag werktempo

SJEEMS - een butler die zijn taak zeer ernst neemt

GAST - die er vreemde vormen van wellevendheid op nahoudt

GASTE - zijn echtgenote, die hem daarbij trouw assisteert

MW. MAN - eveneens gaste en licht mesjokke

FEMKE - ook gaste, en levend in een wereld van oorverdovende stilte

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangsthal van een klein familiehotel. In de achterwand, iets links uit het midden, een open doorgang. Links gaat deze naar privé, rechts naar het hotelgedeelte. In de tekst wordt dit aangegeven met "op door midden, links" of "op door midden, rechts". Aan de linkse korte zijde, altijd vanuit de zaal gezien, is, zo ver mogelijk naar achteren, een open doorgang, die naar buiten voert. Tegen de achterwand, overwegend rechts, een balie, waar de gasten worden ingeschreven, Balie heeft van voren een opstand en men kan er zowel van links al van rechts achter komen. Op de balie staat een telefoon en een houdertje met reclamefolders. Achter de balie is een groot sleutelbord, met plaats voor ca. 25 sleutels. de meeste sleutels hangen er echter niet aan, want het hotel is bijna vol bezet. Naast het sleutelbord een open kast voor de post van de gasten, eveneens ca. 25 vakken. In ongeveer een kwart daarvan zit post of andere papieren. Deze moeten na ieder bedrijf verstoken worden, zodat men niet steeds hetzelfde beeld ziet. Links voren op de bühne een driezitsbank, rechts voren twee fauteuils met bijpassend tafeltje. Midden bühne laag tafeltje met een poef. Linker achterwand een zeer groot schilderij, à la gobelin. De hele hal heeft onderlangs een plint (lambrisering). die met en met door de schilder gelakt wordt. Verder dient deze ruimte aangekleed te worden als een echte hotelhal: aangenaam warm, en vooral ook chique.

EERSTE BEDRIJF

(Van de zaal uit gezien is de schilder vooraan links bezig met het lakken van de plint. Hij is altijd gekleed in schildersoveral vol verfvlekken, heeft in achterbroekzak daarvan altijd een smerige lap, die er half uithangt. Hij werkt traag, kijkt en luistert meer dan dat hij werkt. Geeft met gezichtsuitdrukking en houding daar waar de tekst er om vraagt woordloos commentaar, heeft petje op, in eerste instantie gewoon met de klep naar voren. Ma is doende achter de balie, Evelien zit op leuning van een der fauteuils bij zitje rechts, Sandra zit op poef bij tafeltje midden.)

SANDRA: .... Evelien en ik met geen woord over gesproken, dat hebt u er zelf van gemaakt.

MA: Zeg zeg.

EVELIEN: Nee mama, wat Sandra zegt is waar. Altijd als iets ter sprake komt wat u niet bevalt, reageert u ons op een zijspoor.

MA: Ik weet niet wat jullie bezielt. Goed, ik geef toe dat het hier hard werken geblazen is, maar daar staat ook tegenover dat jullie alles hebben wat je hartje maar begeert.

SANDRA: Alles? Ik zou wel eens willen horen wat u te zeggen had als wij, net als alle meisjes van onze leeftijd, met een vrijer op huis aan zouden komen.

MA *(krachtig)*: Manskerels???

EVELIEN *(droog)*: Weet u mama, dat zijn wezens die ook rechtop lopen, net als wij, maar hier *(met grijphand ter hoogte van haar linker bovenarm)* hebben ze van die bobbels en naar wat ik me heb laten vertellen zijn ze op sommige plaatsen ook heel anders in elkaar gefabrieekt dan wij.

MA: Ho ho, wacht eens even. Van wie heb jij je van alles laten vertellen?

SANDRA: Zie u nu ma dat u helemaal fout bezig bent. Televisie kijken mogen we amper, dat is ongezond voor jonge meisjes, geïllustreerde bladen of boeken vind je niet in de tent, daarvan komen jonge meisje op kwalijke gedachten. En u vertelt ons niets.

EVELIEN: Afgezien dan van wat onnozele smoesjes.

MA: Ik heb jullie anders nog nooit iets wijsgemaakt.

EVELIEN: Mama, alsjeblijft! Eerst was het de paashaas die de eitjes bracht: gelogen! Dan was het St. Nicolaas die de cadeautjes bracht: gelogen! En ik mag het pleuris krijgen als het waar is dat de kindjes door de ooievaar gebracht worden.

SANDRA: Geloof 't maar niet. En moet ma altijd zo afgeeft op de mannen, ga ik haast vermoeden dat die er iets mee te maken

hebben.

MA: Als jullie maar niet het lef hebben om me een van die doerakkers hier in huis te brengen.

EVELIEN: Ho ho.

MA: De beste van dat geteisem kun je nog niet vertrouwen, dat hebben jullie wel met je eigen pa ondervonden.

SANDRA: Allé ma, nu moet u eerlijk blijven. Wij hebben pa amper gekend en hoe kunnen we dan iets tegen 'm hebben?

MA: 'n Smeerlap was 't (*wijst*) Zulke kleine wichtjes waren jullie nog toen hij er met die ander vandoor ging... (*verachtelijk*) Vertel mij wat over het manvolk! Maar dat stuk gajes heeft het geweten ook. Toen ik hem later nog eens bij toeval tegen 't lijf liep....

EVELIEN: O nee mama, niet alweer! Dat verhaal kennen we toch van buiten: toen begon u zó over uw hele lijf te sidderen, dat dat 't laatste was dat papa, althans bij leven, nog gezien heeft.

SANDRA: En omdat u vroeger zo'n pech hebt gehad moeten wij nu... (*zoemer gaat over, af midden, recht*) Ja ja, ik kom la... 't is ook iedere morgen hetzelfde.

MA: Ik heb ondertussen wel geleerd wat 't leven is. En het enige afdoende middel ertegen is werken. hard werken.

EVELIEN (*staat op, trekt hier en daar wat recht*): Mama, weet u wat voor 'n dag het vandaag is?

MA: Hoezo? Wat heeft dát er nu mee te maken?

EVELIEN: Het is maandagmorgen en het regent pijpenstelen. En als ik die twee bij elkaar optel, krijg ik als uitkomst een snerthumeur.

MA: En als ik aan onze gasten denk en op de menukaart van vandaag kijk, krijg ik als uitkomst dat jij onmiddellijk naar Gelders moet.

EVELIEN: Mama! In dát weer? Het giet!

MA: We zullen toch bloemkool moeten hebben... neem je maar de paraplu mee.

EVELIEN: Ik kan niet met vijf zes bloemkolen sjouwen en dan ook nog 'n paraplu vasthouden

SCHILDER: Neemt u mij niet kwalijk mevrouw, en niet dat ik me ergens mee bemoeien wil, maar ik wil best wel even naar de groenteboer gaan met uw dochter. Weet u, ik heb 'n Volkswagenbusje met stretcher.

EVELIEN (*af, midden, links*): Hoi hoi, ga ik vlug even m'n jas halen.

MA: Zeg schilder, ik zou blij zijn als u ook eens zo vlug was met uw werk. Dat duurt maar en duurt maar.

SCHILDER: Maar mevrouw Berghof, ik ben toch bijna klaar, alleen nog maar een beetje aflakken. En wat kan het u overigens schelen hoe lang of het duurt? Ik heb u toch een offerte gemaakt.

MA: En de overlast dan? Het is hoogseizoen en ik moet aan onze gasten denken.

SCHILDER: Och kom nou mevrouw, die huizen toch allemaal (*knikt richting rechts van middendoorgang*) aan dié kant. Hier zijn ze alleen maar even als zo komen en weer vertrekken. En de overige tijd gebruiken ze alleen maar de achteruitgang, die op de hoofdstraat uitkomt, dat weet u net zo goed als ik.

MA: En nóg iets. Als u in het vervolg op vrijdagmiddag afnokt, ruim dan alsjeblieft ook uw materiaal op, dat hoeft hier niet het hele weekend te kijk te staan.

SCHILDER (*binnensmonds*): Nou zeg, de week begint al weer goed.

EVELIEN (*terug in regenjas, richting doorgang links, af*): Zo schilder, als u dan zo vriendelijk wilt zijn....

SCHILDER (*mee af*): Ja kom maar.... als het aan uw ma lag zou ik hier na werktijd ook nog schoonmaak moeten houden.....

SANDRA (*op midden, van rechts, met kop koffie en krant, zet kopje op middelste tafel, legt er ook de krant ij, met achterzijde boven*): Het regent zeg ik u! Niet meer normaal. Met emmers valt het uit de hemel. (*van buiten hoort men het geluid van open en dichtschuivende deur van Volkswagenbus*)

MA: Het is anders hoog en hoognodig. Op de akkers en in de tuinen staat alles uit te drogen.

SANDRA: O ja, 't is gewoon zonde. Maar ondertussen is het geen weer om gasten te hebben. Die willen er op uit en als ze de hele dag binnen moeten hokken.....

MA: De natuur hebben we nu eenmaal nier in eigen hand.

SANDRA: Allicht niet. Maar dit soort weer.... je merkt het meteen aan de mensen. Ik was net even in de keuken, maar 'n geroezemoes dat er uit de keuken kwam!

MA: Jaaa, maar dat kan ook een andere oorzaak hebben. Toen Sjaak en Annemie vanmorgen kwamen hoorde ik 't hen hebben over een inbraak die gisteren ergens hier in de buurt gepleegd zou zijn.

SANDRA: Gisteren? Op zondag? Ga weg. En waar dan?

MA: Geen idee. Op de vroege morgen heb ik wel iets anders aan m'n hoofd. Maar ze hadden het er nogal druk mee en dan zullen de gasten het ondertussen ook wel weten.

SANDRA (*heeft inmiddels plaatsgenomen op de poef, bladert in krant van achter naar voren*): Nou ja, ze hoeven het maar ergens over te hebben... Komen er nog nieuwe vandaag?

MA (*kijkt vluchtig in gastenboek*): Twee, 'n man en 'n vrouw, (*leest*) vermoedelijke aankomst voormiddag staat hier.... o ja, en dan ook nog 'n zekere mevrouw Man.... aan de geboortedatum te zien een

oud besje.

SANDRA: En zitten we dan helemaal vol?

MA: Nee, nee, want vanmiddag vertrekken er ook alweer 'n paar.

SANDRA: Ik ben in elk geval blij dat die rare kwibus van gisteren niet gebleven is.

MA: Welke kwibus?

SANDRA (*staat op*): Och ja, daar was u immers niet bij. Moet u luisteren. Gistermorgen stond hier opeens een vreemde kerel voor me. U was net naar de dienst, dus het al zowat twintig na tiene geweest zijn. Ma, als u díé gezien had! Weet u, zo'n echt gangstertype. Hoed diep in de ogen, litteken (*geeft op haar gezicht aan*) van hier tot hier, zo'n echte bajesklant. U niet hier, Evelien nergens te bekennen... ik zal u vertellen dat ik 't 'm stond te knippen.

MA: O nee! En toen? Wat moest -ie?

SANDRA: Of nog 'n kamer vrij was. En moet u nagaan, hij had niet eens 'n koffer bij zich. En laat nu net op dat moment de zoemer gaan.... En van de ene kant was ik blij dat ik er tussenuit kon, maar van de andere kant....

MA: O nee! En toen heb jij 'm hier alleen gelaten...!

SANDRA: Hooguit 'n minuutje ma, maar toen ik terug kwam was hij alweer vertrokken.

MA: Daar heb je 't al! En wat zijn we nu allemaal kwijt?

SANDRA: Ik heb meteen alles gecontroleerd, maar zover als ik kon nagaan missen we niets.

MA: Ik zei het zo straks toch al: manskerels! je kunt er niet voorzichtig genoeg mee zijn.

SANDRA (*weer terug naar krant, op pagina zoekend*): Ja ja, dat weet ik nu onderhand wel. Maar eh, staat ze er nog in? Ik heb zo net al eens gekeken, maar kan ze toch niet zo een twee drie.... (*van buiten is hoorbaar hoe met autodeuren geslagen wordt*)

MA: Laatste maal vandaag. Maar ik stel me er niets van voor. Als op die van vrijdag en zaterdag niemand gekomen is, waarom zou er dan wel iemand op die van vandaag komen.

SANDRA: O hier... Mannelijke fulltimerkracht gevraagd in klein familiehotel op goeie stand. CAO -loon, goede sociale voorzieningen, prettige werkomstandigheden.... Nou, 't staat er toch goed in zo.

MA: Heb je nogal wat aan als er niemand op afkomt.

MW. MAN (*krakkemikkerig oud mensje, op van doorgang links, hoedje op, handtasje onder de arm geklemd, blijft ook verder steeds zo opkomen*): Dag, dag allemaal.

MA (*kijkt vlug in gastenboek, dan op mw. man toe*): Hallo zeg, als ik me niet vergis moet u mevrouw man zijn.

MW. MAN: Klopt niet.

MA (*verwonderd*): U bent niet mevrouw Man? Maar u staat toch geno...
Maar eh, met wie heb ik dan...?

MW. MAN: "Oma" Man.

MA: Oma?

MW. MAN: Niemand zegt mevrouw tegen me. En ik zie toch zeker ook niet uit als 'n mevrouw. Of wel soms?

MA: Toch wel, toch wel. Maar als u liever hebt dat we u oma noemen....
Maar wat zie ik, of beter gezegd ik zie 't niet... ik bedoel, hebt u geen bagage bij u?

MW. MAN: Jawel, jawel, mijn koffer staat nog in het portiek, waar de chauffeur 'm heeft neergezet. Was mij te zwaar.

MA: Sandra, kijk jij eens even? (*Sandra af, kijkt in boek, neemt sleutel van bord*) Kijkt u eens, kamer 103. Sandra zal u wel wegwijs maken.
(*Sandra wacht al met koffer bij middendoorgang, recht*)

MW. MAN: Hoeft niet. Ik zoek me mijn weg wel zelf. Het enige dat ik weten wil is, waar de eetzaal links is.

MA: De eetzaal links?

MW. MAN: Niet dan? De eetzaal is toch zeker altijd links.

MA (*kijkt niet-begrijpend naar Sandra, die schouders optrekt*): Gaat u nu maar met Sandra mee, dan zal alles wel goed komen.

MW. MAN (*achter Sandra af*): O, dat weet ik wel zeker. Waar de eetzaal links is komt altijd alles goed.

MA (*terug achter balie, neemt haak van telefoon, draait nummer, in zichzelf*): Kennelijk een beetje kortsluiting in de bovenkamer....
(*wacht even met haak aan oor*) Morge Ingrid, met Berghof. Kind luister, vanmiddag zou het wasgoed opgehaald worden niet, maar kun je dat niet verschuiven naar morgenmiddag...? Ja.... zeker, mij best. Tot morgen dam. Hoi.

SANDRA (*op midden, van rechts*): Leuk omaatje, maar volgens mij tikt ze niet zuiver.

MA: Och, zo'n oud mensje....

SANDRA: Zeg ma, ik heb me dat zo eens door m'n hoofd laten gaan, maar weet u ook dat het na de volgende week wel eens met de grootste drukte gedaan zou kunnen zijn? Ik ben ervan overtuigd dat we nu ook diverse gasten hebben die op de tentoonstelling zijn gekomen.

MA: O ja, daar kun je donder op zeggen..... Zo iets belangrijks heb ik in deze omgeving ook nog nooit meegemaakt en ik vraag me af waarom men er uitgerekend deze plaats voor gekozen heeft.

SANDRA: Omdat we hier toevallig over een gebouw beschikken dat zó is ingericht, dat het praktisch naadloos elektronisch te beveiligen is.

Dat heb ik in de krant gelezen.

MA: Nou ja, wij pikken er in ieder geval een graantje van mee.

SANDRA: Toch moet u ook eens gaan kijken ma. Wat daar voor 'n juwelenpracht bij elkaar ligt. En 't pronkstuk is 'n diamant, zo groot ongeveer, *(geeft met vingers formaat aan)* in de vorm van 'n grote pastille. *(zoemer gaat, Sandra komt al overeind)* Die is zó kostbaar, dat men nog niet eens precies weet....

MA *(af door midden, rechts)*: Nee, laat maar, ik ga zelf wel kijken. Vermoedelijk weer dat koppel van 124, die hebben elke morgen wel wat. *(Sandra gaat krant lezen en dan hoort men weer het open- en dichtschuiven deur Volkswagenbus. Dan Evelien met schilder op petje verkeerd om, klep in de nek. Evelien slaapwandelt als het ware, heeft regenjas slordig aan)*

SANDRA: Waar kom jij vandaan?

EVELIEN *(toonloos)*: Bloemkool gehaald.... met de schilder.

SANDRA *(op Evelien toe, trekt regenjas recht en strijkt Eveliens haar glad)*: Och ja, die hebben we immers.... Maar zeg, hoe loop je er in godsnaam bij. Je moest je zelf eens in de spiegel zien.... Maar eh, waar zijn ze dan?

EVELIEN *(trekt traag haar jas uit, traag af, midden links)*: bent u met haar mee geweest?

SANDRA: De bloemkolen?

EVELIEN *(af)*: Weet ik niet.

SANDRA: Ja zeg, wat dan nu...? *(richting schilder)* Bent u met haar mee geweest?

SCHILDER *(zet petje weer goed op, klep naar voren)*: Omdat het zo regent, begrijpt u. Ik heb namelijk een Volkswagenbusje met stretcher.

SANDRA: Oké, dan is toch alles geregeld naar ik mag aannemen?

SCHILDER: Ja ziet u... toen we... toen we in 't busje stapten werd uw zus 'n beetje onwel. Ik denk eh, ik denk dat 't door de warmte kwam.

SANDRA: Kom nou zeg. Door de regen is het toch helemaal afgekoeld. Ik zou het liever aan de frisse kant willen noemen.

SCHILDER: Ja ja, ziet u wel, dat kan 't ook best geweest zijn, dan is het van de kou gekomen.

SANDRA: Ik begrijp er geen snars van. Maar hoe is 't nu, heeft Evelien bloemkolen ja of neen?

SCHILDER: Zeker weten van niet. Geen bloemkolen.

SANDRA: Dat is fraai zeg. En wat dan nu? We hebben bloemkool op het menu staan.

SCHILDER: Weet ik, uw ma zei het al... ik lust 'm zelf ook graag.

SANDRA *(tobbend)*: Ik zal toch op de een of andere manier aan

bloemkolen moeten zien te komen.

SCHILDER: Ja kijk juffrouw, niet dat ik me nu wil opdringen, maar eh, zoals gezegd, ik heb een Volkswagenbusje met stretcher en eh....

SANDRA *(af midden, links)*: Als u dat zou willen doen, graag! Wacht, haal ik vlug even m'n jas.

SCHILDER *(in zichzelf, zet petje weer andersom op, klep in de nek)*: Ja ja, rustig maar, we hebben de tijd. Dat is toch geen werk om je bij te haasten.

SANDRA *(op in regenjas, roept tegen nog onzichtbare Evelien)*: Evelien, ik ga wel even naar Gelders. *(door linker doorgang af)* Wel schilder, zullen we dan maar even?

SCHILDER *(mee af)*: Met alle plezier. *(Evelien op door midden, van links, nog ietwat verwezen, maar dat trekt langzaam bij, neemt plaats op middelste zitje, hoort deur Volkswagenbusje open en dichtschuiven, kijkt even op met blik van herkenning, fatsoeneert krant en legt deze met de voorpagina bovenop voor zich. Inmiddels ma op door midden, via rechts, gaat achter balie)*

MA: Aha, ben je al terug? *(kijkt zoekend)* En, waar ben je ermee gebleven?

EVELIEN: Waarmee?

MA: Met de bloemkolen natuurlijk.

EVELIEN: Welke bloem.... ach zo... die heb ik eh.... o ja, ik was al halfweg toen me opeens te binnen schoot dat ik geen geld bij me had en toen ik terug kwam om het te halen is Sandra in mijn plaats gegaan.

MA: O zo. En dan ook weer met de schilder zeker.... Als die in dat tempo blijft doorgaan kan hij hier het kerstfeest nog meevieren.

EVELIEN: Zeg mama, die schilder... waarom hebt u hem eigenlijk laten komen? Volgens mij is het toch nog geen jaar geleden dat hier alles gedaan is geworden.

MA: Klopt inderdaad. Maar hij is zichzelf komen aanpresenteren. En hij bleef maar aandringen. Hij zou en moest hier met alle geweld komen verven en behangen. Nou ja, en toen ik zijn prijs hoorde heb ik maar vlug ja gezegd.

EVELIEN: Hoezo?

MA: Vijfhonderd alles bij elkaar.

EVELIEN: Maar mama, dat kan toch niet. Verleden jaar hebt u voor hetzelfde werk bijna drieduizend betaald. En maanden later hebt u nog lopen te schelden dat het zo slecht gedaan was.

MA: Weet ik. En daarom ook heb ik het aanbod niet laten schieten. Maar als je het mij vraagt verdient hij er nog niet het zout in de pap aan, want naast het feit dat hij het haast voor niets doet, is hij ook nog

zo vlug als dikke stront.

EVELIEN (*kijkt om zich heen*): Maar hij levert wel goed werk, dat moet u hem nageven. Maar eh, hebt u enig idee waar hij vandaan komt?

MA: Niet 't geringste... Maar zeg, waarom ben jij opeens zo geïnteresseerd in die schilder?

EVELIEN (*ontzet met vinger op de kopregel krant*): O neeee.... 't zal niet waar zijn.... Oooooo....

MA (*gehaast naderbij, geschrokken*): Wat is? Wat heb je?

EVELIEN: Mama, nu lees dit eens!

MA: Gossie, wat 'n letters! Eh, "diefstal Zuiderzon op klaarlichte dag". Nou en? Is dat soms 'n schip of zo?

EVELIEN: Mama, alsjeblijft! De Zuiderzon is de hoofdattractie van die juwelen- en diamantententoonstelling die hier gehouden wordt. (*wijst op foto*) Kijk hier, de foto, dat is 'm.

MA: Asjemenou zeg! Daar hadden Sjaak en Annemie het zo straks dus over!

EVELIEN (*met vinger regels volgend*): Op zondagmorgen tien uur, direct na de opening van het tentoonstellingsgebouw, waarin een schat aan juwelen en diamanten voor de bezoekers te kijk ligt, heeft een naar schattig dertigjarige man kans gezien het stroomcircuit van de alarminstallatie ter beveiliging van alle kostbaarheden, met als middelpunt de Zuiderzon, te onderbreken en zich van laatstgenoemde meester te maken. Over hoe de dader, die korte tijd later, nog met de buit in zijn bezit gearresteerd kon worden, te werk is gegaan, tast de politie nog volledig in het duister. Lees verder op pagina drie. (*Evelien slaat blad om, tegelijkertijd is van buiten hoorbaar dat met autodeuren geslagen wordt. Even later man en vrouw op via doorgang links, met koffer. In script gast en gaste genoemd*) De Zuiderzon, in 1853 in Brazilië gevonden, is een diamant van uiterst zuiver gehalte, die in de wereld zijn gelijke niet kent. Experts schatten.....

GAST: Goedemorgen samen. (*beide personen zijn geen echte mevrouw en meneer. Net iets te opzichtig gekleed, gedragen zich links, voelen zich duidelijk niet thuis op deze plaats. Hij heeft vaak een of beide handen in zijn broekzak*)

MA (*vlug achter balie, kijkt in boek, vlug op gasten toe*): Aha, mevrouw en meneer Verhulst naar ik aanneem? (*geeft hand*) Mevrouw Berghof. (*gaat hen voor naar balie*) Evelien, neem jij de koffer even, ja. (*Evelien zet koffer bij de midden doorgang*) U treft het niet al te best met het weer op dit moment, niet. Maar voor morgen zij alweer zonnige perioden voorspeld. (*kijkt in gastenboek*) Eens kijken, u staat al ingeschreven zie ik.... gehuwd neem ik aan?

GASTE (*bedeesd*): Jawel.... alle twee.

MA: Dacht ik al. (*reikt achter zich naar sleutelbord, neemt sleutel*) Kijkt u eens, u hebt kamer 117 en u boft, want ze ligt hier direct om de hoek, heel dicht bij de eet- en recreatiezaal. Evelien, ga je even mee? (*Evelien gaat gasten voor, midden af, rechts, ma nog even terug naar krant, slaat paar bladen om, leest dan uit 'n advertentie*) Braadworst 6,98.... rundergehakt 8,98 (*in de verte starend*) Zeg negen gulden, gedeeld door veertig balletjes..... zeg ongeveer 22 cent.... nee, is te duur..... runderlapjes 12,98, prei 78 cent, komkommer 64 cent, dat is niet.....

EVELIEN (*op midden, via rechts*): Ook 'n raar stel zeg. Ik mocht de koffer niet eens op de kamer zetten, verder dan de deur ben ik niet gekomen. En fooi, geen dubbeltje!

MA: Had ik ook niet verwacht, want tot de betere klasse behoren die zeker niet, dat heb ik al met 'n half oog geschoten.... Maar zeg, doe mer er aan denken, morgen moeten we komkommer op 't menu zetten.... maar vienzestig cent vandaag in de reclame.

EVELIEN: Ajakkes, heb ik alvast geen honger.

MA (*richting midden, vriendelijk*): Jongedame, wat goed is voor de gasten is ook goed voor jou. Maar eh, ik ga nu naar de keuken, ruim jij ondertussen de boel hier een beetje aan de kant, de krant daar en zo.... en daarna de kamers freule, en niet meer zo als gisteren. Denk eraan dat ik ze controleer.

EVELIEN: Nee mama, maak u nu maar niet ongerust. Maar eh, weet u ook wat voor 'n dag het vandaag is?

MA: Dat heb je me een kwartier geleden ook al eens gevraagd.

EVELIEN: Maar op een haal andere toon mama... het is vandaag de eerste maandag van de maand.

MA: Och verhipt, tante Loes.... Jij bent deze keer aan de beurt, niet? Welja, moet je ook maar gaan, al kan ik je op dit moment eigenlijk niet missen. Maar dat oudje rekent op je. Als je de kamers gedaan hebt kun je gaan..... Maar eh, zorg er wel voor dat je morgenvroeg weer rond 'n uur of tien terug bent.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto